

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΤΗΝ 1 ΚΑΙ ΤΗΝ 15 ΕΚΑΣΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Συνδρομή ετήσια προπληρωτέα: Έσωτερικού δρ. 7 (διά τους δασκάλους δρ. 5) — Έξωτερικού φρ. χρ. 5 (διά τους δασκάλους φρ. χρ. 5). Απίσεις πρὸς ἔγγραφὴν ἀπευθύνονται πρὸς τὸν Ἐκδότην, ὁδὸς Παθηνναγωγίου 16, διὰ συστημένης ἐπιστολῆς. — Συνδρομηταὶ ἀπ' εὐθείας ἔγγραφονται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ Ἑστίας. — Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου καὶ εἶνε ἐτήσιαι.

Δ Ε Π Τ Α 30

Ἐν Ἀθήναις 15 Ἰουνίου 1899

ΕΤΟΣ Β'—ΑΡ. 12

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α ΤΟΥ 12ου ΑΡΙΘΜΟΥ

ΠΑΙΔΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ [τὸ βραβευθὲν ὑπὸ τῶν κριτῶν] ὑπὸ Παν. Γ. Λιθαδᾶ.

ΣΤΙΧΟΙ ὑπὸ Δ. Βικέλα.

Η ΜΑΓΙΣΣΑ δραματίον Ὀκταβίου Φεγιέ κατὰ μετάφρασιν Χ. Ἀννίνου.

Η ΗΘΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ἐκ τῶν τοῦ Ἐρβέρτου Σπένσερ.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΚ ΤΟΥ ΚΗΠΟΥ ΜΟΥ ὑπὸ Ρ.

Δημητριάδου.

ΑΝΑΛΕΚΤΑ: ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ ΤΩΝ ΖΩΩΝ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ.

ΓΝΩΜΑΙ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΝΕΩΝ.

ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ:

Τὸ γάλα θεραπείαι τὰ ἐγκυμματα:

ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΕΚ ΜΙΚΡΩΝ ΣΥΜΒΑΝΤΩΝ: Οἰκοκυροσύνη βασιλίσσης.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ: Διακομιστήρις τῆς πυροσβεστικῆς ἀντιλίας. — Ἐξογος φιλοπονία. — Ὁ παλυτιμότερος ἀδάμας. — Οἱ ἱατροὶ τῆς Γερμανίας. — Τρεῖς ἄνθρωποι ἐνὸς τόπου. — Θάνατος ἐκ τείου. — Τὸ μεγαλύτερον γένειον.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΒΙΟΥ: Προφυλάξεις ἀπὸ τῶν μυρμηκῶν.

ΑΓΩΓΗ-ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Γράμματα, Ἐπιστήμαι, Τέχναι, Βιομηχανία.

ὑπὸ τοῦ τμήματος τῆς δημοσίας οἰκονομίας τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἐξεδόθη τὸ μηνιαῖον δελτίον τῆς θνησιμότητος 12 πόλεων, ὧν οἱ κάτοικοι ὑπερβαίνουν τὸν ἀριθμὸν τῶν 10 χιλιάδων. Τὸ ἐκδοθὲν δελτίον εἶνε τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου. Κατὰ τὸ δελτίον τοῦτο ἀπέθανον ἐν Ἀθήναις ἐν ὅλῳ 207 ἄτομα, ἐκ τῶν ὁποίων 163 ἄρρενα καὶ 127 θήλεα. Κατὰ τὸν Ἀπρίλιον ἡ ἀσθένεια ἢ ἀριθμησασα περισσότερα θύματα ἐν Ἀθήναις εἶνε ἡ εὐλογία, ἐκ τῆς ὁποίας ἀπέθανον 39, καὶ ἡ φθίσις τῶν πνευμόνων, ἐκ τῆς ὁποίας ἀπέθανον 32. Κατὰ δεῦτερον λόγον ἔργονται αἱ νόσοι τῶν ἐντέρων. Αὐτοκτονία: ἢ ἀπόπειραι αὐτοκτονίας ἐν Ἀθήναις ἐγένοντο 2 μόνον· οὐδαμῶς δὲ τῶν ἄλλων μνημονευομένων πόλεων ἀναγράφεται θάνατος ἐξ αὐτοκτονίας. Ἐν ὅλῳ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποθανόντων εἶνε τὰς ἐν λόγῳ πόλει κατ' Ἀπρίλιον εἶνε 764.

— Διωρίσθη καθηγητῆς τῆς Γενικῆς καὶ Γυμνασιακῆς Παιδαγωγικῆς καὶ Μεθοδολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ ὁ κ. Δημ. Ζαγγουγιάννης, ὕψηγητῆς. Ἐπίσης διωρίσθη καθηγητῆς τῆς Ἀνατομικῆς ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ ὁ κ. Γ. Σκλαβούκος, ὕψηγητῆς.

— Εἰκοσὰς Ρώσων μαθητῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν δύο διδασκάλων ἀφίκοντο ἐκ Καζάν εἰς Πειραιᾶ καὶ ἀνήλθον εἰς Ἀθήνας πρὸς ἐπίσκεψιν καὶ μελέτην τῶν ἀρχαίων μνημείων.

— Ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς Ζωολογίας καὶ Ζωοτεχνίας ἐν Ἑλλάδι συνεπληρώθη διὰ νέων μελῶν. Ὁ πρίγκιψ Νικόλαος ἀνέλαβε τὴν προεδρίαν. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀρξεται ἐργαζομένη πρὸς ἱδρύσιν ζωολογικοῦ σταθμοῦ ἐν Ἀθήναις, περιλαμβάνοντος ζωολογικῶν κήπων καὶ ἐνυδρείου. Ὁ ζωολογικὸς οὗτος σταθμὸς θὰ εἶνε κέντρον διαδόσεως ἀπαραιτήτων ζωολογικῶν γνώσεων καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἀνατολήν.

— Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Παγκοσμίου Ἐκθέσεως τοῦ 1900 ἐν Παρισίοις συγκροτεῖται μεταξὺ τῶν πολυαριθμῶν ἐπιστημονικῶν συνεδρίων καὶ συνέδριον τῶν «Ζωῶν Γλωσσῶν», τοῦ ὁποίου μέλος τῆς ἐπιτιμίου ἐπιτροπείας τῆς διοργανούσης τὸ συνέδριον τοῦτο ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος εἶνε ὁ κ. Δ. Βικέλας. Καὶ εἰς τὰ λοιπὰ ἐπιστημονικὰ συνέδρια ἐκλήθησαν διὰ προσκλήσεων πλείστοι τῶν παρ' ἡμῖν λογίων καὶ ἐπιστημόνων.

— Ἡ ἐν Τεργέστη κ. Ἐλένη Γ. Χατζηκώστα, χήρα Γεωργίου Χατζηκώστα, ἐγγόνου καὶ κληρονόμου τοῦ αἰδιόμου ἱδρυτοῦ τοῦ ἐνταῦθα ὁμωνύμου Ὀρφανοτροφείου, ἀνήγγειλεν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον αὐτοῦ, ὅτι συνεχίζουσα τὸ φιλόνητρον ἔργον τῶν προγόνων τοῦ συζύγου τῆς δωρεῖται 50 χιλ. δρ. πρὸς ἀνάγεσιν ναοῦ ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ καταστήματος ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

— Τὸ Μουσεῖον τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας ἀπέκτησε ἀπουδαῖον ἱστορικὸν κειμήλιον ἐξ ἀγορᾶς, τὸ ξίφος τοῦ φιλέλληνος Ἰταλοῦ Σάντα-Ρόζα, τοῦ ἡρωικῶς πεσόντος ἐν Σφακτηρίᾳ τῷ 1825. Τὸ ξίφος τοῦτο εὕρισκετο ἐν τῇ κατοχῇ τοῦ ἀποδιδώσαντος πρὸς μνητῶν Ἀλεξάνδρου Βαρούχα, ἡγοράσθη δὲ ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ.

— Καθωρίσθησαν ἤδη τὰ μέρη, εἰς τὰ ὅποια ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία θὰ ἐνεργήσῃ κατὰ τὴν πρέπουσαν θερινὴν περίοδον ἀνασκαφάς. Ἡ ἐνέργεια τῶν ἀνασκαφῶν ἀνατέθη εἰς τοὺς ἐφόρους τῶν ἀρχαιοτήτων κ. κ. Στάην, Τσουνταν καὶ Σκιάν, καὶ οἱ μὲν κ. κ. Στάης καὶ Τσουντας θὰ ἐνεργήσωσι τοιαύτας εἰς Θεσσαλίαν, ὁ δὲ κ. Σκιᾶς εἰς Ἄρρωπον.

— Ἀνεγώρησαν εἰς Θεσσαλίαν τμήματα στρατιωτικὰ πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν γεωδαιτικῶν καὶ τοπογραφικῶν ἐργασιῶν, αἵτινες ἤρξαν ἀπὸ τοῦ 1889, διεκόπησαν δὲ ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τοῦ πολέμου μέχρι σήμερον. Τὰ τμήματα ταῦτα θὰ ἐργασθῶσιν ἐν Θεσσαλίᾳ καθ' ὅλον τὸ θέρος καὶ τὸ φθινόπωρον, ἐφ' ὅσον ὁ καιρὸς τὸ ἐπιτρέψῃ, θὰ διακόψωσι δὲ τὰς ἐργασίας τῶν τῶν χειμῶνα καὶ θὰ τὰς ἐπαναλάβωσι τὸ ἔαρ.

— Συνήλθεν εἰς τελευταίαν συνεδρίασιν τοῦ ἔτους τοῦτου τὸ τμήμα τῶν Καλῶν Τεχνῶν τοῦ «Παρνασσῶν». Ὁ κ. Χέλδραϊχ ἔλακε τὴν δέουσαν εἰσηγήσιν ἐπὶ τῶν λεπτομερειῶν καὶ τοῦ κανονισμοῦ τῆς προ-

κρυφθησόμενης διὰ τὸν Ὀκτώβριον ὑπὸ τοῦ τμήματος φυτονομικῆς ἐκθέσεως. Ὁ κανονισμὸς ἐψηφίσθη μὲ ἐλαφρὰς τροπολογίας, ἀπεφασίσθη δὲ ὅπως ἡ σταθμὴ καὶ αἱ ξηραὶ ὀπίωρα ἐν γένει ἀποτελέσωσιν ἰδιαίτερον τμήμα τῆς ἐκθέσεως. Κατόπιν ἀπεφασίσθη ὅπως τὸ τμήμα ὑποβοηθήσῃ τὴν ἐπιτροπὴν τῆς ἐκθέσεως τοῦ 1900 καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐκθεσὶν ἐρασιτεχνῶν φωτογράφων, ὑποβάλλον τὰ συμπεράσματα τῆς τελευταίας ἐκθέσεως τοῦ Συλλόγου.

Ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Τουρίνου Μόσσο ἐπέδωκε ἀπὸ τινος εἰς ἐπισταμένους ἐρευνᾶς περὶ τῆς πνευματικῆς καὶ σωματικῆς κοπώσεως. Πρὸς μελέτην τῆς κοπώσεως τοῦ ἀνθρώπου ἐφεύρε μικρὸν ὄργανον, τὸ ὁποῖον ὠνόμασεν ἐργογράφον. Ὁ ἴταλος καθηγητὴς μετὰ τῶν μαθητῶν του ἐμελέτησαν τὴν ἐπίδρασιν τῆς σωματικῆς κοπώσεως ἐπὶ τῆς μυϊκῆς δυνάμεως. Ἐκ μακρῶν δὲ πειραμάτων ἐφ' ἑαυτῶν καὶ ἄλλων, κατέληξαν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ κόπωση εἶνε μία ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτῇ· δὲν ὑπάρχει ἢ μία μόνη κόπωση, ἢ νευρική κόπωση. Ὁ ἐπιστήμων οὗτος ἐκφράζει συνεπῶς τὴν γνώμην ὅτι ὑποπίπτωμεν εἰς φυσιολογικὴν πλάνην θέτοντες εὐθὺς μετὰ τὰ μαθήματα τῶν μαθητῶν τὴν γυμναστικὴν. Φρονεῖ δὲ ὅτι εἶνε ἀνάγκη ν' ἀναπαυθῶσιν οἱ μαθηταὶ μετὰ τὰ μαθήματα διὰ πλήρους ἡσυχίας τοῦ πνεύματος, καὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπαυξάνηται ἡ κόπωση αὐτῶν διὰ γυμναστικῶν ἀσκήσεων. Ἐξ ἄλλου συμβουλεύει τὴν ἀντικατάστασιν τῶν μακρῶν διαλειμμάτων μετὰ πολὺν διδασκαλίαν διὰ συντόμων μὲν ἀλλὰ συχνῶν διαλειμμάτων, διότι οὕτως ἀνακτῶνται πολὺ ταχύτερον αἱ δυνάμεις.

— Συνέστη εἰς Παρισίους Σύλλογος Παιδολογικῶς τῆ πρωτοβουλία ἐπιφανῶν παιδαγωγῶν, σκοπὸν ἔχων τὴν ἀνάπτυξιν τῆς παιδικῆς ψυχολογίας. Ὁ Σύλλογος οὗτος ἐπιδιώκει ἰδίως τὴν ἐξαγωγήν πορισμάτων πειραματικῶς, ἤτοι διὰ μελετῶν καὶ ἐρευνῶν ἐνεργουμένων ὑπ' αὐτῶν τῶν διδασκάλων ἐπὶ μαθητῶν. Ἐπομένως τὸ ἔργον αὐτοῦ εἶνε ἀνάλογον πρὸς τὸ ὑπὸ τῆς Ἑθνικῆς Ἀγωγῆς ἐπιδιωκόμενον διὰ τοῦ Παιδολογικοῦ Διαγράμματος.

— Εἰς τὸ ἀγγλικὸν περιοδικὸν «Century Magazine» δημοσιεύεται μελέτη τοῦ κ. B. Ide Wheeler: *Ἀλέξανδρος ὁ μέγας ἐν Αἰγύπτῳ*.

— Ὁ ῥώσος καθηγητὴς Ἰταλίνσκυ ἐπισκεφθεὶς τὴν Γαλίαν καὶ μελετήσας ἐπὶ μακρὸν καὶ ἐπισταμένως τὴν δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν αὐτῆς ἐδημοσίευσεν ἐκθεσὶν μακροτάτην καὶ λεπτομερῆ, ἐν τῇ ὁποία ἐξαιρεῖ τὰς τεραστίας προσόδους, ἃς ἐπέτελεσεν αὐτὴ ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου Φερρῦ καὶ ἐντεῦθεν.

— Εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα τῆς Λυώνος ἐφηρμόσθη, κατὰ τὸ ἀμερικανικὸν σύστημα, ἡ δι' ἀνακρίσεως αὐτῶν τῶν μαθητῶν ἐξακρίβωσις περὶ τοῦ εὐστόχου καταρτισμοῦ τοῦ προγράμματος καὶ τῆς λυσιτελοῦς διδασκαλίας. Ἐντὸς εὐρυτάτης σχολικῆς αἰθούσης συνηθροίσθησαν 400 μικροὶ μαθηταὶ καὶ μαθήτραι ἐξ ὧν τῶν σχολείων καὶ ἐτέθη εἰς αὐτοὺς τὸ ἐξῆς ζήτημα: «Ἐκ τῶν μαθημάτων τοῦ προγράμματος: Ἡθικῆς, Γαλλικῶν, Ἱστορίας, Γεωγραφίας, Ἀριθμητικῆς ποῖον ἢ ποία σὰς ἐνδιαφέρουσι περισσότερο καὶ διατί;» Τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε τὸ ἐξῆς, πλὴν 40 περίπου ψηφοδελτίων ἀκυρωθέντων, τὰ διὰ φερα μαθήματα ἔλαβον ψήφους προτιμήσεως: Ἡθικὴ 210, Γαλλικὰ 121, Ἱστορία 187, Γεωγραφία 145, Ἀριθμητικὴ 155.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Τοῦ Βυζαντηνοῦ Δελτίου τοῦ κ. Κρουμβάχερο (Byzantinische Zeitschrift παρὰ Teubner) ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς τὸ δεύτερον καὶ τρίτον τεύχος ἑμοῦ τοῦ ὀγδοῦ τόμου (σελίδες 263—612). Ἀληθῆς συνέκδημος τῆς Βυζαντινολογίας, εἰς τοὺς ποικίλους κλάδους τῆς ὁποίας καταγίνονται σήμερον καὶ πολυτίμους συμβολὰς παρέχουσι πλῆθος ὄλων ἐπιστημῶν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν τῆς Εὐρώπης, περιέχει καὶ πάλιν θησαυρὸν νέων γνώσεων. Σταχυολογοῦμεν μόνον τινὰ ἐκ τοῦ πλουσίου αὐτοῦ περιεχομένου. — Ἡ πραγματεία τοῦ Στιγλιμῆερ ἀναφέρεται εἰς τὸ θεολογικῶς ἅμα καὶ διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς παλαιστάτης χριστιανικῆς λογοτεχνίας σπουδαῖον ζήτημα περὶ τοῦ ἀντιρρητικῶν συγγράμματος Νικολάου τοῦ Μεθώνης (ἐπὶ Μανουὴλ Α' Κομνηνοῦ 1143—1180) κατὰ τοῦ νεοπλατωνικοῦ Πρόκλου (412—485 μετὰ Χριστόν). Ἐπειδὴ ἐπιστεῦθη ὅτι τὸ σύγγραμμα τοῦτο οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ ἀντιγραφή τοῦ ἑμοῦ συγγράμματος τοῦ Προκοπίου Γάζης (465—528 μετὰ Χριστόν), εὐνόητον εἶνε ποῖον ἐνδιαφέρον διήγειρεν ὡς πολῦτιμον λογοτεχνικὸν κειμήλιον τοῦ πέμπτου μετὰ Χριστόν αἰῶνος ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς παλαιστάτης χριστιανικῆς ἐκκλησίας. Ἀλλ' ὁ συγγραφεὺς τῆς ἐν λόγῳ πραγματείας διὰ πολυειδοῦς κριτικῆς ἀναλύσεως τοῦ κειμένου καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι δυστυχῶς ἐν αὐτῷ δὲν κρύπτεται τὸ ὑποτιθέμενον πολῦτιμον συγγραφικὸν κειμήλιον ἐνὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν πατέρων τοῦ πέμπτου αἰῶνος. — Ὁ Γ. Κρόνγκερ ἐν διατριβῇ «τίς ἦτο ὁ ψευδο-Διονύσιος», ὁ Διονύσιος δηλονότι ὁ λεγόμενος Ἀρεοπαγίτης, ταυτίζει τὸν ἄγνωστον τοῦτον περιώνυμον ἐκκλησιαστικὸν συγγραφεὴ πρὸς ὁμώνυμον Παλαιστιναῖον καὶ δὴ ἐκ Γάζης, ὅστις τὰ ψευδοπίγραφα ἔργα συνέγραψεν οὐχὶ πολὺ πρὸ τοῦ 500 καὶ δὴ μετὰ τὸ 482 καὶ τὸ ἐνωτικὸν τοῦ αυτοκράτορος Ζήνωνος. — Ὁ Βίλλιομ Φίσερ ἀναγράφει ἱκανὰ χειρόγραφα σημειωθέντα ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ παλαιογράφου Γκαρτράουζεν ὡς σωζόμενα ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Σινᾶ καὶ περιέχοντα τὸ σπουδαιότατον διὰ τὴν ἱστορίαν τῶν πρώτων χριστιανικῶν μονῶν τυπικῶν τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ λαύρας τοῦ ἁγίου Σάββα. Ὁ Φίσερ ἀποτεινόμενος πρὸς τοὺς θεολόγους τῆς ἐλληνικῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, οἵτινες καλλίτερον παντὸς ἄλλου δύνανται, λέγει, εἰς τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος νὰ συντελέσωσι, προσκαλεῖ αὐτοὺς εἰς περισυλλογὴν παντὸς τοῦ σωζομένου ὑλικοῦ καὶ διαφώτισιν ἀντικειμένου, ἔχοντος ἴσην ἐκκλησιαστικὴν καὶ θεολογικὴν σπουδαιότητα. — Ὁ ἐν Μονάχῳ καθηγητὴς Κάρολος Ἐριχ Γλάβε ἀφιερώνει μακρὰν καὶ σπουδαίαν πραγματείαν εἰς τὸ ζήτημα ἂν ὁ χρονογράφος Ἰωάννης Μαλάλας ἦτο μονοφυσίτης. Διὰ γλωσσολογικῶν καὶ ἄλλων πολλῶν λόγων, ἀναφερομένων εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς βυζαντινῆς λογοτεχνίας, ἢ χρονογραφίας τοῦ Μαλάλα, ἂν καὶ καθ' ἑαυτὴν οἰκτρὸν ἀπόβρασμα ἀμαθείας καὶ προῖον ἐκβαρβαρωθείσης ἐποχῆς, εἶνε καὶ μένει πολῦτιμον πάντως μνημεῖον τῆς ἐλληνικῆς λογοτεχνίας αὐτῶν τῶν ἀρχῶν τοῦ μέσου αἰῶνος. Ἀλλ' ὡς ἐὰν καὶ ὡς πρὸς τοῦτο ἡ τύχη ἤθελε νὰ φανῇ πρὸς ἡμᾶς φειδωλή, ἢ τύχη ἣτις μᾶς ἐστέρησε τὸσαῦτα μνημεῖα τῆς λαϊκῆς γλώσσης καὶ τῆς λαϊκῆς μουσικῆς τῶν ἀπὸ τοῦ ε'—ι' αἰῶνος χρόνων, καὶ τὸ περίπυστον τοῦ Μαλάλα ἔργον διέσωσεν ὑπὸ τοῦς δυσμενεστάτους ὄρους. Σίωζεται εἰς ἐν μόνον χειρόγραφον τῆς Ὁξφόρδης ἡκρωτηριασμένον ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει ἀλλὰ καὶ τοιοῦτον ὄν, δὲν εἶνε κἂν τὸ πρωτότυπον τὸ ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Μαλάλα ἐξεληθὸν περὶ τὸ 570, ἂν μὴ κατὰ

τὸ 610 (ὡς ἐγὼ ἔλλοτε ἐπίστευσα), ἀλλ' ἐπιτομή τις αὐτοῦ καὶ δὴ, ὡς φαίνεται, μακρὸν μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων κατάκτησιν τῆς Βουλγαρίας γενομένη, δηλαδὴ πολὺ μετὰ τὸ 700 περίπου καὶ δὴ καθ' οὗς χρόνους οἱ Βούλγαροι ὡς κατακτῆται εἶχον θβάσει τοσοῦτον πρὸς μεσημβρίαν τοῦ κέντρου τῆς δυνάμεώς των, ὥστε ὁ ἄγνωστος τῆς ἐπιτομῆς συντάκτης νὰ ταυτίξῃ πρὸς αὐτοὺς φεῦ! τοὺς Μυρμιδόνες τοῦ Ἀχιλλέως! Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὸ λεκτικὸν ὁ διασκευαστὴς οὗτος εὐτυχῶς τίποτε δὲν μετέβαλε, κατὰ τὰ λοιπὰ ὅμως τὸ ἡκρωτηριασμένον καὶ συντομευμένον κείμενον προκάλεε δύσλυτα ἢ καὶ ὄλους ἄλυτα ζητήματα κριτικὰ. Ἐν τῶν ζητημάτων τούτων εἶνε ἂν ὁ ἐκ Συρίας συγγραφεὺς ἦτο ὀρθόδοξος ἢ μονοφυσίτης. Ἡ πραγματεία τοῦ Γλάβε ἂν καὶ ἀντιρρητικὴ σφόδρα κατ' ἄλλου λογίου, τοῦ Πάτσιγ, εἶνε ὅμως πρότυπον ἡρέμου, ὄλους διόλου ἀντικειμενῆς καὶ οὐδαμῶς προσωπικῆς συζητήσεως. Ὁ συγγραφεὺς, ὅστις πολλὰ καὶ καλὰ λέγει καὶ εἰς πάντα εἶνε εὐκρινῆς καὶ σαφῆς κριτικὸς, θέλει τὸν Μαλάλαν μονοφυσίτην, ἐνῶ ὁ διασκευαστὴς ἢ μᾶλλον ἐπιτεμὸν τὸ σύγγραμμά του ἦτο ἐξάπαντος ὀρθόδοξος. Ἀφίνοντες νὰ δοθῇ ἡ τελειωτικὴ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀπόφασις ἐπινεύσει καὶ τῶν λοιπῶν περὶ τὸν Μαλάλαν σήμερον ἀσχολουμένων κριτικῶν, περιοριζόμεθα ἐν τῇ ἀπλῇ ταύτῃ ἀναγραφῇ τοῦ περιεχομένου τοῦ ὑπ' ὄψιν μας τεύχους τοῦ Βυζαντηνοῦ Δελτίου εἰς μίαν μικρὰν παρατήρησιν. Ὁ Γλάβε εὐρίσκει οὐσιώδη διαφορὰν μεταξὺ Μαλάλα καὶ Εὐαγγρίου εἰς τινὰς λίαν χαρακτηριστικὸς λόγους των καὶ ἐξηγεῖ τοὺς μὲν τοῦ Εὐαγγρίου «ὡς τὰ μάλιστα τῆς χριστιανικῆς ὁρθοδόξου ἀθετομένης» ὡς ἐμφαίνοντας συγγραφὰ προδήλως ζηλωτὴν τῆς ὀρθοδοξίας, τοὺς δὲ τοῦ Μαλάλα «ὡς τινος παραξένου προστιθεμένου τῇ πίστει τῶν χριστιανῶν» ὡς λίαν ἡπίους καὶ ἐμφαίνοντας συγγραφὰ, ὅστις μὲ πάθος τοῦλάχιστον δὲν φαίνεται ὅτι ὁμιλεῖ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας, ὅπως περιεμένον ἐπὶ κἂν καλὸν Βυζαντινόν. Ἀλλ' ἡ κρίσις αὐτῆ, νομίζω, δὲν εἶνε ἀπολύτως πειστικὴ. Περὶ τοῦ Εὐαγγρίου δὲν πρόκειται, ὅστις ἦτο ὀρθόδοξος, μολονότι καὶ τῶν λόγων αὐτοῦ ἡ ἔννοια πολὺ μᾶλλον ἐκ τῶν συμφορομένων καὶ τῆς ὅλης τάσεως τῆς διηγήσεώς του ἐξαγοράται, παρὰ ἐξ αὐτῆς τῆς φράσεως καθ' ἑαυτὴν: ὡς κτέ. Τοῦ Μαλάλα ὅμως αἱ ἡπιαί φαινόμεναι λέξεις, ἀναγινωσκόμεναι ἐν συναφείᾳ πρὸς τὰ ἡγούμενα: καὶ συναθροισθὲν τὸ πλῆθος τῆς πόλεως ἐστασίασαν δυνατῶς, ὡς τινος παραξένου προστ. τῆ π. τ. χρ., δὲν δύνανται μὲν βέβαια νὰ ληφθῶσιν ὡς ἐμφαίνουσαι ἐμπαθῆ τινα ὀρθόδοξον χρονογράφον κατὰ τὸν τύπον τῶν ἐπιεικονομάχων γραφάντων Θεοφάνους, Γεωργίου μοναχοῦ κ.τ.τ., ἀλλὰ καλλίστα δύνανται νὰ νοηθῶσιν ὡς ἐρμηνεύουσαι τὸ φρόνημα τοῦ στασιάζοντος ὀρθοδόξου λαοῦ τῶν Βυζαντινῶν καὶ ἐπομένως καὶ τὴν γνώμην τοῦ χρονογράφου, ἐντελῶς σύμφωνον πρὸς τὴν τοῦ ἐξερεθισθέντος ὄχλου. Ὁ Μαλάλας δὲν δεικνύει εἰς τὰς λέξεις ταύτας θρησκομανίαν καὶ ἐμπάθειαν, ἀλλὰ καὶ οὐδαμῶς ἄλλου ὁ χρονογράφος οὗτος ὁμιλεῖ μὲ τοιοῦτον ὕφος περὶ τῶν Βυζαντινῶν θρησκευτικῶν ἐρίδων, διότι ἐν γένει ἐνδιαφέρουσαν αὐτὸν ἄλλα πράγματα πολὺ περιεργότερα καὶ διασκεδαστικώτερα: οὐδὲ ὅμως σημαίνουν αἱ λέξεις, καθὼς ἄλλος κριτικὸς εἶπε, «πρόδηλον ἐκπλήξιν τοῦ Μαλάλα διὰ τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ Βυζαντινοῦ ὀρθοδόξου ὄχλου ἐνεκα τῆς εἰς τὸ Τρισαγίον προσθήκης». Εἶνε παραβιασμὸς τοῦ κειμένου νὰ μεταφράσῃ τις τὰς λέξεις «τὰν νὰ ἐπρόσθεταν τάχα κἂν τι παράξενον εἰς τὴν πίστιν τῶν χριστιανῶν», παραβιασμὸς ὅστις μὲ τίποτε δὲν ὑποδηλοῦται ὑπ' αὐτοῦ τοῦ συγγραφῆως, ὡς εἴρω-

νεομένου δῆθεν, φυσικώτατον δὲ ὄλος διόλου εἶνε διὰ πάντα μὴ προκατειλημμένον ἀγνωστικὸν νὰ ἐκλάβῃ τὰς λέξεις ὡς ἀνωτέρω ἐδήλωσα. Ἐνταῦθα δὲ τοῦ λόγου εὐρισκόμενος, παρατηρῶ ὅτι καὶ ἐν τῇ μεθεπομένη σελίδι τοῦ Μαλάλα (408, 5 ε.) λέξεις τις δὲν ἐρμηνεύεται καλῶς ἐν τοῖς σχολίοις τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ. Ὁ αυτοκράτωρ Ἀναστάσιος (491—518) ἐνεκα στάσεως ἐν τῷ Ἱπποδρομίῳ διέταξε συλλήψεις τινὰς καὶ «πολλῶν κρατηθέντων, τοὺς μὲν ἐτιμωρήσατο, τοὺς δὲ ἐρευνάτισε διὰ τοῦ ἐπάρχου τῆς πόλεως». Ἡ λέξις ἐρευνάτισε δὲν μοι φαίνεται ὅτι ἔχει σχέσηιν τινὰ μὲ τὸ ἔρυμα καὶ ἐρύσμα (=ἐφυλάκισε. in custodiam tradidit), δὲν πρόκειται δὲ καὶ περὶ φυλακίσεως τῶν συλληθέντων, ἣτις ἔννοια ὑπάρχει ἤδη εἰς τὸ κρατηθέντων, ἀλλὰ σημαίνει τὸν τρόπον ἐκείνον τῆς ἐσχάτης ποινῆς τῶν στασιαστῶν, ὅστις εἶνε τὸσαν φρικωδῶς γρωστὸς καὶ ἐκ τῆς προσφάτου ἱστορίας τῶν ἐν Βυζαντίῳ κρατούντων: ἐρευνάτισε = ἐπινέξεν εἰς τὸ βεῦμα.— Ὁ Πραίχτερ διατριβῆ περὶ τὴν σχέσιν τῆς ἐν ρωμουνικῇ γλώσσῃ μυθικῆς ἱστορίας τοῦ τρωικοῦ πολέμου πρὸς τὰς βυζαντινὰς αὐτῆς πηγὰς.— Ὁ Γκέρλαντ παρέχει κατάλογον τῶν ὑπὸ τοῦ περιφήμου μεσαιωνοδίφου Καρόλου Χόφφ καταλειφθέντων ποικίλων χειρογράφων ἔργων.— Ὁ ἐν Καδῆκιοῦ ἀντικρῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καθολικὸς ἱερεὺς Vailhé ἀνακαλύπτει δύο ἀρχαίας ἐπισκοπὰς τῆς Παλαιστίνης.— Ὁ Α. Παπαδόπουλος - Κεραμεύς, ἀνεξάντηλος μεσαιωνοδίφης, παρέχει πατριαρχικὸς καταλόγους ἀπὸ τοῦ 1453—1636 ἐκ κωδίκων ὑπ' αὐτοῦ ἀνευρεθέντων.— Ὁ Π. Παπαγεωργίου παρέχει πάνυ ἀξιολόγους πληροφορίας περὶ τῆς ἐν Θεσσαλονικίᾳ μονῆς τῶν Βλαταίων, τῶν χειρογράφων τῆς βιβλιοθήκης αὐτῆς κτλ.— Σπουδαία τοπογραφικὴ πραγματεία εἶνε ἡ παρεχομένη ὑπὸ τοῦ ἐν Καδῆκιοῦ (Χαλκηδόνος) καθολικοῦ ἱερέως Jules Pargoire περὶ τοῦ προαστείου τῆς μεσαιωνικῆς Κωνσταντινουπόλεως τοῦ λεγομένου Δρυὸς καὶ μετέπειτα Ρουφιανῶν.— Ὁ J. Thibaut δίδει πληροφορίας περὶ χειρογράφων πραγματευομένων περὶ τῆς μουσικῆς τῶν Βυζαντινῶν ἐκ τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει μετοχίου τοῦ ἁγίου Γάβρου.— Ὁ Ὁθων Κρούζιος ἐρμηνεύει τὴν παροιμίαν «νικᾷ τὸν ὄνηλάτην».— Ὁ Πρέγου ἀνακοινῶν: ἐπιγραφήν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τοῦ 1372, ἣτις δὲν εἶνε παράδοξον νὰ μετηνέχθῃ ὡς ἔργον πλοίου ἐκ Θεσσαλίας: τὰ ἀναφερόμενα κτήματα τῆς «Μεγαλομμάτου (παναγίας βεβαίως) καὶ εἰς Μονάμπλον» ἀναφέρονται ὡς ἀνήκοντα εἰς τὴν ἐπισκοπὴν Τρικκάλων καὶ ἴσως τὰ ὀνόματα ταῦτα διασώζονται ἕως σήμερον. Εἰς τὴν ἀποκάλυψιν ταύτην ἡδύνατο νὰ βοηθήσῃ τις τῶν περὶ τὰ Τρίκαλα δημοδιδασκάλων.— Ὁ Βίλλερετ τέλος ὁμιλεῖ περὶ τῶν βυζαντινῶν ἐνδυμάτων τοῦ «ἄωρου» καὶ τοῦ «ὠμοφορίου». Ἡ διατριβὴ ἐνδιαφέρει τοὺς φίλους τῆς βυζαντινῆς τέχνης. Σ.]

Στοιχεῖα Ναυτιλίας πρὸς χρῆσιν τῶν ἐμποροπλοίαρχων, τῆ ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἰπουργείου ὑπὸ *Μιχαὴλ Γουδα* ὑποπλοίαρχου τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ καὶ καθηγητοῦ τῆς ναυτιλίας παρὰ τῇ σχολῇ τῶν ναυτικῶν δοκίμων. Ἐν Ἀθήναις, ἐκδότης Γ. Κασδῶνης 1899.

Chrestomathie Grecque Moderne par *Emile Legrand et Hubert Pernot*. Paris, Garnier Frères, Libraires-Editeurs.

Α. Στεκκέτη, Τραγούδια μετάφραση ἀπὸ τὸ ἰταλικὸν *Κόστα Ν. Καιροφύλα*. Ἀθήνα, Τυπογραφεῖον «Νομικῆς» 1899.

Α Δ Λ Η Λ Ο Γ Ρ Α Φ Ι Α

14 Ιουνίου

Δ. Δ. Ζ. Βόλον. 'Ελήφθη συνδρ. Δ. σάς ἐστάλη ἀπόδειξις' ἐγράψαμεν ἰδιαιτέρως.—Γ. Δ. Κ. Πειραιᾶ. Κατάλληλον διὰ καθημερινὴν ἐφημερίδα.—Π. Δ. 'Οξφόρδην. 'Ανεστάλη δημοσίευσίς συνεπεία δελταρίου σας.—Ε. Μ. Κάββαλον Λευκάδος. 'Ελήφθησαν' εὐχαριστοῦμεν. 'Ενεγράφη Α. Μ. καὶ ἐστάλη σειρά φύλλον. Ζητηθέντα φύλλα ἐστάλησαν ἐκ δευτέρου.—Καν' Α. Δ. Σέριφον. 'Ελήφθησαν' εὐχαριστοῦμεν.—Χ. Κ. 'Αργυστόλιον. Διωρθώθη διεύθυνσις ἐστάλησαν καὶ πάλιν φύλλα.—R. W. Frankfurt. 'Ηλλάγη διεύθυνσις.—Α. Κ. Σπάρτην. 'Εξαίρετον' θά δημοσιευθῆ προσεχῶς. Εὐχαριστοῦμεν.

LA REVUE DES REVUES

La Revue des Revues (Paris, 12, avenue de l'Opéra) du 15 Juin 1899, contient :

I. Panama et Nicaragua (5 gravures) par Robert G. Le Normand.—II. La psychologie des manifestations parisiennes, par Paul Potier.—III. Morale sociale, par Emile Boutroux de l'Institut.—IV. Les tendances contemporaines de l'art d'après les Salons, par Raymond Bouyer.—V. Rosa Bonheur (5 gravures), par Mme Virginie Demont-Breton.—VI. Mouvement d'idées en Italie. Les derniers livres de l'École lombrosienne, par le marquis R. Paulucci di Calboli.—VII. La première école de journalisme, par Dick May.—VIII. Belle saison, par Georges Beaume.—IX. Analyse des «Revue».—X. Caricatures politiques (12 gravures).

Prix de l'abonnement par an : Étranger (Union postale). 24 francs.

Α Γ Ω Ν

ΟΡΓΑΝΟΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΚΑΙ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ

Κατὰ Παρασκευὴν ἐκδιδόμενον ἐν 'Αθήναις

Διευθυντής **Ι. ΔΑΜΠΡΙΑΝΗΣ** δικηγόρος

Τὸ φύλλον τοῦτο ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὸν σκοπὸν εἰς τὴν ἐκυρηκτικὴν τοῦ ὁποίου ἐτάχθη, δημοσιεύει ἀκριβεστάτας πληροφωρίας στατιστικὰς περὶ τῶν σχολείων, τῶν μαθητῶν, τοῦ πληθυσμοῦ, τῆς γλώσσης, καὶ πολιτικὰς τοιαύτας, δι' ὧν ἐξεικονίζεται ἡ ἀληθὴς κατάστασις Ἡπείρου καὶ Μακεδονίας ἰδίᾳ, ἐν γένει δὲ πάσης χώρας τοῦ ὑποδοῦλου 'Ελληνισμοῦ. Εἰς πάντα αἰτούντα ἀποστέλλονται δωρεὰν ὡς δείγμα φύλλα παρὰ τῆς διευθύνσεως.

'Οδὸς 'Ακαδημίας 44.

ΦΥΛΛΑ ΤΗΣ "ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ,"
ΠΡΟΣ ΛΕΠΤΑ 30

πωλοῦνται :

'Ἐν 'Αθήναις εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον τῆς 'Εστίας καὶ εἰς τὰ Κιόσκια τῶν Πλατειῶν.

'Ἐν Πειραιεὶ εἰς τὸ Βιβλιοχαρτοπωλεῖον Μᾶξ Χούλιτα.

'Ἐν Κερκίρῃ εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον Ν. Ἰωαννίδου.

'Ἐν 'Αθήναις ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς 'Εστίας **Κ. Μαΐδονερ** καὶ **Ν. Καργαδοῦρη** — 2243.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΓΩΓΗ
1898

Πλήρης ἡ σειρά τοῦ ἔτους μετὰ τῶν Δελτίων.

"**Ἄδετος δρ. 7 — Χρονόδετος δρ. 10.**

Στέλλεται ἀπληλαγμένη ταχυδρομικῶν ἐξόδων εἰς πάντα διαβιβάζοντα τὸ ἀντίτιμον πρὸς τὴν «Διεύθυνσιν τῆς 'Εθνικῆς Ἀγωγῆς, ὁδὸς Παρθεναιωγείου 16».

ΕΡΕΥΝΑ

'Ὁ γὰρ βίος ἀνευ ἐρεῖνης οὐ βιωτός.
ΣΩΚΡΑΤΗΣ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΜΗΝΙΑΙΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚῃ ΥΠΟ Π. ΔΡΑΚΟΥΛΗ

Διαφωτίζει περὶ τῶν ἀνατολικῶν πραγμάτων
τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ περὶ τῶν ὀντικῶν προόδων
τοὺς ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

'Ερευνᾷ καὶ διατυπώνει, ἐν φράσει ἀπλή καὶ σαφεῖ, πᾶν ὅ,τι προώρισται νὰ προαγάγῃ ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ 'Ελληνισμοῦ πνεῦμα γενήσιως φιλοπρόδον, φιλελεύθερον καὶ φιλόσοφον. Δεικνύει καὶ ἐρμηνεύει τὰς δράσεις, τὰς τάσεις καὶ τὰ ἰδεώδη τοῦ ἑσπερίου πολιτισμοῦ. Συντελεῖ εἰς ἐξουδετέρωσιν ἐπιδράσεων τοιοῦτων οἷα ἀπειλοῦσι νὰ συμπνίγῃσι τὸ συμφέρον τῆς τε ἐθνικῆς ἀνεξίσεως καὶ τῆς διεθνούς ἀρμονίας. Ἐπιζητεῖ νὰ διαθρέψῃ πανταχοῦ ὁρμώμευτα τοιαῦτα, οἷα ἐγγυῶνται μείζονα πνευματικότητα καὶ μείζονα ἀνθρωπισμὸν ἐν τῷ ἀτομικῷ καὶ κοινωνικῷ βίῳ.

'Ἐταδία δυνάμοσι πέντε ὡράκια

Ἦς φιλος τῆς προόδου, πᾶς φιλέρευνος, πᾶς φιλογενὴς οφείλει νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ ἔργον τῆς ΕΡΕΥΝΗΣ γινόμενος συνδρομητῆς.

Ἡ "Ἐρευνα" ἂ' ἀρχίση νὰ ἐκδίδηται ἀφ' οὗ συμπληρωθῶσι **χιλίας** ἐγγράφαί συνδρομητῶν.

Μέχρι τότε χορήματα δὲν γίνονται δεκτά, ἀλλὰ μόνον ἐγγράφαί, δηλαδὴ **ὑποχρέσεις**, αἵτινες δύνανται νὰ στέλλωνται ἐπὶ ταχυδρ. δελταρίου ἢ ἐπισκεπτηρίου.

'Ἀπευθυντέον ὡς ἑξῆς :

ΕΡΕΥΝΑ, 148 KINGSTON ROAD, OXFORD

ΑΓΓΛΙΑΝ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Κ. ΜΑΪΣΝΕΡ ΚΑΙ Ν. ΚΑΡΓΑΔΟΥΡΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΩΔΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΚΟΠΕΙΟΥ—ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Τὸ Τυπογραφεῖον τῆς 'Εστίας κέντηται τὰ τελειότερα μηχανικὰ πιεστήρια, πλουτισμένον δὲ δι' ἀφθονίας στοιχείων, γραμμῶν καὶ κοσμημάτων ἐκ Γαλλίας καὶ Γερμανίας κομισθέντων, ἀναλαμβάνει οἰανδήποτε τυπογραφικὴν ἔργασίαν, ἥτοι βιβλία, περιοδικὰ, ἀγγελίας, προγράμματα, διπλότυπα, πίνακες κλπ. Διὰ τοὺς μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν εὐρισκομένους κύριους συγγραφεῖς τὸ Τυπογραφεῖον ἀναλαμβάνει τὴν φροντίδα τῶν διορθώσεων δι' εἰδικῶν διορθωτῶν.

Τὸ Τυπογραφεῖον τῆς 'Εστίας ἀντιπροσωπεύει πολλὰ γερμανικὰ ἐργοστάσια δι' ὅλα τὰ εἶδη τὰ χρήσιμα εἰς τοὺς λιθογράφους, τυπογράφους καὶ βιβλιοδέτας.

Εἰς τὸ Τυπογραφεῖον τῆς 'Εστίας πωλοῦνται ἅπαντα τὰ εἰς τυπογράφους καὶ λιθογράφους χρησιμεύοντα ὕλικά.